

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Za zelenou Skuteč, občanské sdružení**, IČ: 270 18 610, se sídlem Družstevní 904, Skuteč, zast. JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem, se sídlem Slavíkova 1568/23, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, za účasti osoby zúčastněné na řízení: AGILE spol. s r. o., se sídlem Mírové náměstí 133, Ústí nad Orlicí, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 29. 11. 2007, č. j. 52 Ca 22/2007 - 48, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích rozsudkem ze dne 29. 11. 2007, č. j. 52 Ca 22/2007 - 48, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2007, č. j. 8679-1/2007/OŽPZ, a rozhodl dále, že žalovanému se náhrada nákladů řízení vůči žalobci nepřiznává. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Skuteč ze dne 15. 1. 2007, č. j. SÚ/718/06/Ká, jímž bylo povoleno pokácení celkem 50 ks stromů, keřového porostu růže šípkové a směsi okrasných keřů na pozemcích p. č. 760/1, 755/3, 755/4, 743/12 a 743/20, katastrální území a obec Skuteč, a byly stanoveny podmínky tohoto povolení.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Stěžovatel konstatoval, že žalované rozhodnutí je možno vykonat a dřeviny mohou být pokáceny dříve, než soud vynese rozsudek ve věci. Takový následek by znamenal nezvratný stav, což by vedlo k faktickému zmaření a podlomení smyslu soudního přezkumu zákonnosti správních rozhodnutí. Výkonem žalovaného rozhodnutí by podle stěžovatele vznikla újma na veřejných zájmech, které stěžovatel při své činnosti hájí, a dále újma spočívající v nemožnosti řádné účasti v případném znovu vedeném řízení, jež by bylo po zániku dřevin bezpředmětné. Návrh stěžovatele se nedotýká nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob, neboť žadateli by vznikla větší újma v případě, že by až v průběhu kácení bylo zjištěno, že je prováděno v rozporu se zákonem. Stěžovatel uvedl, že jeho návrh je zcela v souladu s veřejným zájmem na tom, aby činnosti byly prováděny na základě zákonných a přesvědčivých rozhodnutí orgánů státní správy. Stěžovatel uzavřel, že jen přiznáním

odkladného účinku lze zamezit nevratnému zásahu do území a zajistit účinnou a včasnou ochranu veřejného zájmu i práv stěžovatele.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil, pouze navrhl, aby tomuto návrhu nebylo vyhověno.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé. Proto nelze při rozhodování podle § 73 odst. 2 a § 107 s. ř. s. vždy učinit jednoznačný (konečný) závěr, že správní rozhodnutí má za následek újmu pro žalobce či stěžovatele. Postačuje předpoklad žalobcem (stěžovatelem) tvrzené nenahraditelné újmy* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 1072/2007).

Smyslem institutu odkladného účinku je pozastavení účinků napadeného soudního či správního rozhodnutí, což znamená, že podle takového rozhodnutí nelze postupovat, ani je realizovat. Tímto institutem má být docíleno toho, aby ve správním soudnictví, v němž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) správní rozhodnutí, bylo možno výjimečně dosáhnout toho, aby po dobu přezkumu napadené správní rozhodnutí nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky. V určitých výjimečných situacích, jejichž materiální podmínky jsou definovány v citovaném § 73 odst. 2 in fine s. ř. s., je totiž nutno „zmrazit“ stav věcí v době „před“ napadeným správním rozhodnutím, neboť po jejich vykonání by bylo nemožné nebo neúměrně obtížné vrátit stav věcí do podoby „před“ tímto rozhodnutím, ačkoli by bylo v rámci soudního přezkumu shledáno nicotným, či nezákonným a zrušeno. V těchto výjimečných situacích je po dobu trvání přezkumného soudního řízení nutno výkon, případně jiné právní následky napadeného správního rozhodnutí pozastavit, protože v opačném případě by samotné přezkumné řízení soudní ztratilo podstatnou část svého základního smyslu, jímž je nepochybně bránit tomu, aby právní poměry osob byly upraveny či ovlivněny nezákonnými rozhodnutími veřejné správy.

Za těchto výjimečných situací je nutno dát přednost riziku opožděného účinku napadeného správního rozhodnutí před rizikem spojeným s eventualitou účinků rozhodnutí, které může být následně zrušeno. Odkladný účinek je proto namíste přiznat zejména v těch případech, kdy by realizace napadeného rozhodnutí vyvolala nevratný zásah do práv účastníka řízení a závěry rozhodnutí krajského či Nejvyššího správního soudu by již nebyly aplikovatelné.

V případě stěžovatele je mimo veškerou pochybnost, že pokácením stromů a dalších dřevin, které bylo povoleno napadeným správním rozhodnutím, by řízení o kasační stížnosti pro stěžovatele ztratilo význam, neboť ani úspěch v tomto řízení by nemohl vést k uvedení pokácených stromů a dalších dřevin do původního stavu. Stěžovatel by tak v ani případě úspěchu v řízení o kasační stížnosti nedosáhl stavu, jehož měl v úmyslu dosáhnout, tj. zachování zmíněných dřevin.

Skutečnosti uváděné stěžovatelem a celkové okolnosti tohoto případu svědčí o tom, že okamžitý výkon napadeného rozhodnutí a přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného, spočívající v pokácení výše specifikovaných dřevin, by pro stěžovatele mohl znamenat nenahraditelnou újmu, neboť tento by ztratil možnost zabránit pokácení uvedených dřevin, což bylo důvodem iniciace probíhajícího soudního řízení.

Nejvyšší správní soud rovněž zvažoval, zda se odkladný účinek přiznaný kasační stížnosti nemůže nepřiměřeným způsobem dotknout nabytých práv třetích osob a zda není v rozporu s veřejným zájmem. Žádné překážky bránící přiznání odkladného účinku však neshledal.

Se zřetelem k výše uvedenému a vzhledem k tomu, že byly naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že kasační stížnosti podané stěžovatelem proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 29. 11. 2007, č. j. 52 Ca 22/2007 - 48, odkladný účinek přiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu